

Реалізація цієї стратегічної мети потребує чималих ресурсів, і насамперед валютних надходжень. Низька міжнародна конкурентоспроможність вітчизняних товарів і послуг помітно обмежує обсяги надходжень валюти в країну. Отже, нагальною потребою є поліпшення ресурсного потенціалу країни, особливо його експортної частини. [4. 106]

З метою диверсифікації господарських зв'язків України, виходу їх за межі економічного простору СНД необхідно розвивати вигідну торгівлю із країнами всього світу. Але на сьогоднішній день Україна, на жаль, втрачає традиційні ринки СНД без завоювання нових ніш на світовому (західному) ринку. Низька конкурентоспроможність багатьох виробів нашої промисловості зумовлює зменшення попиту на них на традиційному ринку та посилює сировинний «перекіс» експорту, а також призводить до атрофії науково-технічної сфери і переробних галузей вітчизняної промисловості. За даними Держкомстату, в 2007–2014 р. товарний експорт України до країн СНД та Балтії скоротився з 7668.6 млн дол. США до 3419,2 млн. дол., а імпорт зменшився відповідно з 11463.3 до 6940.1 млн. дол.

Для суттєвої зміни такого стану в країні необхідно провести структурну перебудову експортного потенціалу. Першочергове завдання – зупинити руйнування ресурсного (експортного) потенціалу. Одночасно має поступово здійснюватися комплекс заходів із довгостроковою метою — нарощування експортного потенціалу у відповідності з вимогами НТР, міжнародного поділу праці, потенційними ресурсами і відносними конкурентними перевагами України.

ЛІТЕРАТУРА

1. Куреев А. *Международная экономика: движение товаров и факторов производства.* – М.: *Международные отношения*, 2010., С. 77–280.
2. Циганкова Т. М., Петрашко Л. П., Кальченко Т. В. *Міжнародна торгівля.* – К., 2013.
3. Hesse, H. (2009). *Export Diversification and Economic Growth.* In Newfarmer, Shaw, & Walkenhorst, *Breaking into New Markets.* World Bank.
4. Jansen, M. (2004). *Income Volatility in Small and Developing Economies: Export Concentration Matters.* Discussion Paper No. 3. World Trade Organization.

ВЛАДИСЛАВ КУЩАН

Науковий керівник:

д.е.н., доцент Гуменюк Ю. П.

ПРОБЛЕМИ ЕКСПОРТУ УКРАЇНСЬКОЇ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ

Тільки півтора десятки вітчизняних підприємствам мають право експортувати продукцію тваринного походження в Євросоюз. Сім підприємств постачають рибу, п'ять – мед і стільки ж підприємств продукти птахівництва. Треба враховувати те, що на відміну від рослинницької, тваринницька продукція, особливо необроблена, і живі тварини стоять на вищому щаблі ризику. Тому до цього товару найсуворіші вимоги. В даному сегменті Україні поки займає проблемну позицію. За словами Башинського, українські підприємства хочуть здійснювати експорт яловичини, який здійснюватиметься паралельно з поставками в Європу молока і молочних продуктів. Таких молокопереробних підприємств уже п'ять, зазначив заступник голови Держветфінтослужби. З них три витримали європейські вимоги, тобто, отримали позитивні висновки перевіряючих.

Анатолій Гриценко [2] наголошує, що перехід до експорту готової продукції сприятиме створенню робочих місць, розвитку освіти та нових технологій та стимулюватиме розвиток економіки. За його словами, міністерство аграрної політики насправді перетворилося на міністерство зернової політики, тобто ми не аграрну продукцію виробляємо з доданою вартістю, робочими місцями, а екпортуємо зерно. Так діють колонії. Лише коли замість зерна чи молока будемо експортувати готовий продукт – борошно, макарони, йогурти, повидла, – тоді будуть робочі місця, розвиватиметься аграрна освіта в

університетах і з'являтимуться нові технології. Експорту готової продукції в ЄС для України поки недоступний.

Зараз постає питання про запровадження тимчасових експортних мит на певну сировинну продукцію, наприклад залізну руду. Такі заходи потрібні для розвитку та захисту певних галузей. Нам необхідно конвертувати сировинну економіку в економіку, орієнтовану на випуск готової продукції. Крім того, державі потрібні фінансові джерела для наповнення бюджетів розвитку, надання здешевлених кредитів, побудови інфраструктури, фінансування капітальних видатків. Одним із таких джерел можуть бути тимчасові експортні мита на сировину. В даному випадку є законодавчі проекти, що будуть скеровані на скасування імпортного мита на устаткування та обладнання, яке використовується у виробничому процесі, та сировину.

Середня ставка ввізного мита в ЄС для одягу, хутра та виробів із хутра становить 9,2% від митної вартості товару. Уже в перший рік дії Угоди про асоціацію ставка зменшується для України до 0%. Аналогічна ставка для виробів зі шкіри – 6,7%. Уже через рік ставка впаде до рівня, нижчого ніж 4%, зменшуючись кожного наступного року приблизно на 1 п.п. До нуля ставка впаде за 5 років.

За експертними оцінками, від 65% до 90% експорту одягу та взуття з України до ЄС у минулі роки здійснювалося за схемами толінгу – переробки давальницької сировини, коли підприємство продавало не готову продукцію до ЄС, а послугу з її виготовлення. Скасування мит дозволить збільшити оплату цих послуг і поліпшить умови для експорту української продукції [1].

Аналогічні мита на європейську продукцію в Україні також будуть зменшені до нуля за 5 років, що призведе до поступового зростання конкуренції на внутрішньому ринку – підприємства матимуть час на адаптацію виробництва під вищі стандарти якості.

ЛІТЕРАТУРА

1. Соціально-економічне становище України за січень–лютий 2015 рік. [Електронний ресурс]: <http://socportal.info/2015/01/31/eksportu-gotovoyi-produktsiyi-v-yes-dlya-ukrayini-poki-nedostupnij.html>.

2. Україна повинна експортувати готову продукцію, а не сировину. [Електронний ресурс]: http://grytsenko.com.ua/news.html?g=0&print_this=1.

СЕРГІЙ МАРКОВИЧ
Науковий керівник:
к.е.н. Ліщинський І. О.

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПРИКОРДОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА УКРАЇНИ ТА ЄС

Створення зв'язків прикордонного співробітництва по стандартам ЄС в Україні є перспективними цілями теорії і практики інтеграції в європейський союз, тому що саме через розвиток транскордонних регіонів до європейського рівня прикордонного співробітництва, України може показати дійсні наміри європейської інтеграції. Слід вказати те що хоча транскордонне співробітництво не є частиною *acquis communautaire*, за те ця форма співпраці є частиною регіональної політики Європейського союзу, норми та принципи якої є загальноприйнятими в Європейській Спільноті.

Основна ціль прикордонної співпраці спрямована на зважений комплексний розвиток регіонів та збільшення їхньої частки в міжнародних інтеграційних процесах. Сучасні транскордонні процеси повинні відбуватися в основному за рахунок регіональних органів самоврядування а також громади прикордонних областей країн що розвивають таке співробітництво.